

ת"פ 36177/05/19 - מדינת ישראל נגד סהר טבול

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 36177-05-19 מדינת ישראל נ' טבול(אחר/נוסף)

בפני	כבוד השופט ארנון איתן
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	סהר טבול (אחר/נוסף)

החלטה

בפניי בקשת הממונה על עבודות השירות (בהתאם לסעיפים 51 י' (א) ו-(א2), להורות על גזירת עונש אחר על הנאשם.

רקע עובדתי:

1. ביום 5.3.2020 ובמסגרת הסדר טעון סגור נגזרו על הנאשם העונשים הבאים: 6 חודשי מאסר שירוצו על דרך עבודות השירות, תוך הפעלת מאסר על תנאי למשך חודש ימים מתיק מספר 17-05-14852 (שלום בית שמש) מיום 13.9.201, בחופף. 6 חודשי מאסר וזאת על תנאי למשך 3 שנים, שלא יעבור עבירה מסוג פשע מפקודת הסמים המסוכנים.
2. מועד העבודות נקבע תחילה ליום 29.3.2020, אך נדחה לבקשת ממונה ליום 18.6.2020.
3. ביום 30.06.2020 הגיש הממונה בקשה לגזירת עונש אחר על הנאשם. הרקע לבקשה נעוץ במעצרו של הנאשם והגשת כתב אישום נגדו.
4. במסגרת התיק החדש שהוגש כנגד הנאשם יוחסו לו עבירות של שינוי זהות של רכב או חלק מרכב, החזקת נשק, החזקת תחמושת והחזקת אביזר לנשק.
5. בעקבות הגשת כתב האישום -נתון היה הנאשם בתחילה במעצר ממש, ובהמשך במעצר בפיקוח. בנסיבות אלו- לא התייצב הנאשם לריצוי עונשו, על כן ביקש הממונה להמיר את עונשו של הנאשם ולבטל את ריצוי המאסר בדרך ביצוע עבודות שירות.

תמצית טיעוני הצדדים:

6. ההגנה ציינה כי לנאשם עומדת חזקת החפות, וככל ויורשע לא תעלה מצדה טענה כנגד הפקעת עבודות השירות וריצוי העונש שנגזר מאחורי סורג ובריח. הוסף, כי הנאשם שוחח עם מנהלת האיזוק האלקטרוני ונמסר לו, כי ישנם

מקרים בהם הותר לנאשמים לרצות את עונשם, אף בהיותם תחת תנאי פיקוח האלקטרוני, וזאת במסגרת "פתיחת חלונות" לצורך כך.

7. המאשימה הפנתה לסעיף 22ד(1)(ג)(2) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות חקירה ומעצרים) במסגרתו מפורטים התנאים בהם יתאפשר לעצור לצאת ממקום הפיקוח האלקטרוני, וזאת באישור בית המשפט. הוסף, כי בית המשפט העליון אימץ בעניין זה גישה מצמצמת בעיקר לצורך "חלונות" התאווורות קבועים במהלך השהות בפיקוח האלקטרוני, וזאת במקרים חריגים. לשיטתה, פתיחת חלון לצורך ביצוע עבודות שירות לא נמנה על חריגים אלו. עוד צוין, כי אף אם קיימת אפשרות ליציאה לצורך ביצוע עבודות שירות, על ב"כ הנאשם היה לפנות בבקשה לשופט שדן בתיק המעצר כדי שיאפשר זאת.

8. המאשימה הוסיפה, כי בחנה סוגיה זו אל מול הממונה על עבודות השירות, ולדבריו, ובהתאם להודעתו- אין מקום לאפשר לנאשם לבצע את עבודות שירות בנסיבות דנן. ב"כ המאשימה הדגישה, כי בשל כך, ולדעת הממונה הנאשם איננו מתאים לביצוע עבודות שירות.

9. בנסיבות אלו עותרת המאשימה להורות כי הנאשם ירצה את עונשו, למשך התקופה שנקבעה, מאחורי סורג ובריא.

דין ומסקנות:

10. סעיף 51(א)(2) לחוק העונשין 1977-התשל"ז (להלן: "חוק העונשין"), קובע כדלקמן:

" הוגש נגד עובד השירות כתב אישום בשל עבירה אחרת לאחר שנגזר דינו לנשיאת המאסר בעבודת שירות, רשאי השופט... לבקשת הממונה... להורות שעבודת השירות לא תחל או תופסק, והנידון יישא את עונשו או את יתרת העונש בבית הסוהר"

11. עיון בפסיקה מלמד, כי במקרים בהם נעברה עבירה חדשה על ידי עובד השירות והוגש כתב אישום כנגדו, בית המשפט המיר, לבקשת הממונה, עונש עבודות שירות לעונש מאסר מאחורי סורג ובריא.

12. במסגרת רע"ב 426/06 **נאסר חווא נ' שירות בתי הסוהר** (12.03.2006) קבע בית המשפט העליון כי:

"עבודות השירות מהוות חלופה לעונש מאסר בפועל, וניתנות בידי נאשם כפריבילגיה אפשרית שנועדה למנוע את כליאתו בין סורג ובריא. מקום שנאשם אינו מקבל על עצמו את עול האחריות הנלווה לעבודות השירות, לא נותרת ברירה אלא לבטל חלופה עונשית זו ולהחיל במקומה חובת ריצוי עונש מאסר בפועל לגבי יתרת העונש שנותר".

13. במסגרת רע"ב 5419/14 **מחמד סואעד נ' מדינת ישראל** (14.08.2014) אישר בית המשפט העליון את ההחלטה להמיר את עונשו של נאשם ממאסר על דרך עבודות שירות למאסר ממש, לאחר שנתפס בדרכו לביצוע עבודת השירות, נוהג שוב כשהוא נתון בפסילה. בעקבות זאת, הוגש כנגד הנאשם כתב אישום חדש ובית המשפט הורה על השמתו בתנאים של מעצר בית, דבר שהוביל לכך שחדל מלהתייב לעבודות השירות. (יוער, כי מקרה זה נוגע להפסקה מנהלית לפי סעיף 51ט(א)(5) לחוק העונשין, אך העיקרון הינו דומה למקרה שבפנינו עת הוגש כתב אישום כנגד נאשם, נקבעו תנאי שחרור/מעצר וזאת בהיותו של נאשם אמור להתחיל בביצוע בצע עבודות שירות).

14. במסגרת ע"פ 7692/20 **מוחמד נתשה נ' מדינת ישראל** (10.1.2021) שניתן אך לאחרונה, ציין כבוד השופט נ. סולברג, כי עונש מאסר על דרך עבודות השירות הוכר בפסיקה כמעין פריבילגיה בה מבכר ביהמ"ש שיקולי שיקום על פני שיקולי ענישה, כאשר המטרה היא למנוע את שליחת הנאשם לריצוי מאסר בבית הכלא, באופן העשוי לגרום להידרדרות בשיקומו. צוין, כי כאשר אין צפי לשיקום - אין מקום לגזור את עונשו של נאשם על דרך עבודות שירות, וכאשר בדיעבד, לאחר גזירת עונשו, הוא מואשם פעם נוספת בעבירות דומות הרי שממילא סיכויי שיקומו הוכחו כבלתי סבירים, ונכון להמיר את עונשו בעונש מאסר בפועל.

15. גם במסגרת עפ"ג (מחוזי- מרכז) 54212-01-18 **האני עיסא נ' מדינת ישראל** (06.02.2018) דחה בית המשפט ערעור על החלטה להמיר עונש עבודות שירות בעונש מאסר בפועל. באותו המקרה הוטלו על נאשם 45 ימי עבודות שירות בגין הסעת שב"ח. לאחר שהחל בביצוע עבודות השירות, הסיע הנאשם, פעם נוספת שוהים בלתי חוקיים. בית המשפט קבע כי די בהגשת כתב אישום בגין עבירה אחרת על מנת לבחון את המשך נשיאת העונש. עוד הודגש כי השיקולים אותם בית המשפט אמור לשקול מנויים בסעיף הנ"ל והם, עיתוי ביצוע העבירה, מהותה, חומרתה ונסיבות ביצועה, להבדיל מנסיבות אישיות, כגון מצב רפואי וכדומה.

16. ראו בדומה פסיקות בתי משפט השלום: (ת"פ 56307-12-15 **מדינת ישראל נ' שלמה אלמקייס** (21.02.2018) במקרה של עבירות סמים, ת"פ 18344-08-18 **מדינת ישראל נ' מחמד אטרש** (21.07.2020) בעבירות מפקודת התעבורה).

17. עם זאת, ישנם מקרים בהם דחה בית המשפט את בקשת הממונה להפקיע עבודות שירות ולהמיר במאסר בפועל. ראו לדוגמה: ת"פ 6204-10-15 **מדינת ישראל נ' יוסף בסטקר** (2015), מקרה בו נאשם נדון לחודש וחצי עבודות שירות בגין עבירות איומים, ולאחר שנגזר דינו הוגשו כנגד הנאשם שני כתבי אישום בגין עבירות איומים, התנהגות פרועה במקום ציבורי והפרעה לשוטר. בית המשפט דחה את בקשת הממונה, מטעמים הנוגעים בהודעת הממונה בדבר התנהגותו של עובד השירות במהלך עבודתו, ולא על עצם הגשת כתב האישום החדש, וכן משום שהנאשם ריצה כשליש מהעונש שהוטל, שגם כך הינו למשך תקופה קצרה מאוד.

מן הכלל אל הפרט:

18. לאחר עיון בטיעוני הצדדים, מצאתי לקבל את בקשת הממונה על עבודות השירות ולהמיר את עונשו של הנאשם לעונש מאסר בפועל.

19. כפי שנקבע בפסיקה, עבודות שירות הן בגדר פריבילגיה הניתנת לנאשם, כאשר נסיבות המקרה מצדיקות ומאפשרות את נשיאת העונש באופן זה. במקרה שבפני ניתנה לנאשם האפשרות לרצות את עונשו בדרך זו, אך זמן קצר מאוד טרם תחילת ריצוי העונש, (10 ימים בלבד), נעצר הנאשם בגין ביצוע עבירות חמורות הקשורות בנשק וכן עבירות נוספות.

20. הנאשם נתון כעת בתנאי מעצר, הכוללים "פיקוח אלקטרוני", נתון שאינו מאפשר לו להתחיל בריצוי עונשו. מעבר לעובדה כי תנאי מעצר בפיקוח - כשמים כן הם - תנאי מעצר - לטעמי אין לאפשר בנסיבות אלו, כפי שהתבקש, פתיחת חלונות באופן רחב וקבוע לצורך ביצוע העונש, זאת לבד מהעובדה, כי בקשה מעין זו יש להגיש לשופט הדן

בתיק המ"ת במסגרת התיק החדש.

21. על הנאשם הוטל מאסר למשך 6 חודשים, תקופה שאינה קצרה, והוא טרם החל לרצות את עונשו. בנוסף, וביום 1.2.2021 הודיע הסנגור לבקשת בית המשפט, כי בינתיים הורשע הנאשם בתיק החדש, ומשכך חזקת החפות אינה עומדת לו עוד. בעניין זה ראו גם עמדת ההגנה בדיון מיום 15.10.2020 לפיה ככל והנאשם ימצא אשם בתיק החדש, מוסכם גם עליה כי יש להפקיע את תקופת המאסר שהוטלה לריצוי מאחורי סורג ובריח.

22. נוכח כל האמור, ובשים לב כאמור לתקופת המאסר שהוטלה, כמו גם הרשעתו בתיק החדש, יש מקום להורות כי הנאשם ירצה את העונש מאחורי סורג ובריח, חלף עבודות השירות שנקבעו.

**הנאשם יוכל לתאם כניסתו למאסר עם ענף אבחון ומיין של שירות בתי הסוהר: פקס 08-9193314
דואר אלקטרוני MaasarN@ips.gov.il, טלפון : 08-9787377 או 08-9787336.**

ככל שלא יקבל הנאשם הנחיה אחרת, עליו להתייצב ביום 14.2.2021 עד השעה 9:00 במתקן המעצר בכלא ניצן ברמלה עם תעודה מזהה והעתק גזר הדין.

23. זכות ערר כחוק.

24. המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים, וכן לממונה על עבודות השירות.

ניתנה היום, כ' שבט תשפ"א, 02 פברואר 2021, בהעדר הצדדים.